

Toelichting

De individuele inkomenstoelage is een extra tegemoetkoming voor belanghebbenden die langdurig moeten rondkomen van een laag inkomen en geen (uit)zicht hebben op inkomensverbetering. Daarmee is deze toeslag de opvolger van de langdurigheidstoelage.

Het verlenen van een individuele inkomenstoelage is geen gebonden bevoegdheid meer zoals de langdurigheidstoelage maar een discretionaire bevoegdheid van het college. Daarbij komt dat de toeslag niet langer een categoriaal karakter heeft, maar dat het college in het individuele geval moet beoordelen of recht bestaat op de toeslag.

In de Verordening individuele inkomenstoelage Participatiewet 2015 is onder meer vastgelegd wanneer sprake is van 'langdurig' van een laag inkomen moeten rondkomen en wat moet worden verstaan onder 'laag' inkomen.

In deze beleidsregels wordt een kader gegeven voor de beoordeling in welke gevallen sprake is van 'geen uitzicht op inkomensverbetering'.

Bij de beoordeling of sprake is van 'geen uitzicht op inkomensverbetering' moeten de omstandigheden van de persoon worden betrokken (art. 2). De wetgever heeft hierover in het tweede lid van artikel 36 van de wet aangegeven dat tot de omstandigheden in ieder geval moeten worden gerekend:

- a. de krachten en bekwaamheden van de persoon; en
- b. de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

In artikel 3, eerste lid worden gevallen geschetst waarin het college ervan uitgaat dat uitzicht is op inkomensverbetering. Dat is het geval bij scholieren en studenten. Aangezien het uitzicht op inkomensverbetering niet meteen wegvalt nadat zij hun opleiding of studie hebben voltooid is ook van uitzicht op inkomensverbetering sprake als belanghebbende in de referperiode de opleiding of studie heeft beëindigd.

Er is in die gevallen geen recht op individuele inkomenstoelage.

Het betreft echter geen limitatieve opsomming. Ook in andere gevallen kan het college tot de conclusie komen dat sprake is van uitzicht op inkomensverbetering (derde lid). Dat zou bijvoorbeeld het geval kunnen zijn als belanghebbende een werkervaringsplaats met baangarantie is aangeboden en hij daar aan de slag is gegaan.

In artikel 4 wordt aangegeven in welke gevallen het college ervan uitgaat dat *geen* uitzicht op inkomensverbetering aanwezig is. In het eerste lid wordt een uitwerking gegeven aan de krachten en bekwaamheden van de persoon ofwel het gebrek daaraan. Het betreft belanghebbenden die:

- duurzaam volledig arbeidsongeschikt zijn;
- een tijdelijke ontheffing van de arbeidsverplichtingen hebben (zij hebben nog wel een re-integratieplicht!);
- niet hoeven te solliciteren omdat ze als alleenstaande ouder voor hun jonge kinderen willen zorgen;

- weliswaar deeltijd baan hebben maar door een medische urenbeperking niet meer uren kunnen werken;
- langer dan een jaar ondersteuning bij hun re-integratie nodig hebben;
- door hun grote afstand tot de arbeidsmarkt (vooralsnog) zijn aangewezen op een participatiebaan of sociale activering of vrijwilligerswerk.

Het betreft hier evenmin een limitatieve opsomming. Ook hier geldt dat het college in andere gevallen tot de conclusie kan komen dat geen uitzicht is op inkomensverbetering (derde lid).

Belanghebbende heeft in deze gevallen recht op individuele inkomenstoelage, tenzij artikel 5 van toepassing is. In het tweede lid worden namelijk de inspanningen die belanghebbende heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen in de beoordeling betrokken. In sommige van de gevallen als bedoeld in het eerste lid kan belanghebbende bijvoorbeeld nog wel de plicht hebben om te re-integreren.

Artikel 5 gaat (inhoudelijk) over de omstandigheid dat belanghebbende niet voldoende inspanningen heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen. Belanghebbende heeft in ieder geval niet voldoende inspanningen verricht als hij een maatregel opgelegd heeft gekregen die te maken heeft met zijn arbeidsverplichtingen.

Belanghebbende heeft dan geen recht op individuele inkomenstoelage.

Evenals bij de voorgaande artikelen betreft het ook hier geen limitatieve opsomming.

Een andere situatie waarin niet voldoende inspanningen zijn verricht, zou bijvoorbeeld het geval kunnen zijn dat belanghebbende in deeltijd werkt en er voor kiest om hetzelfde aantal uren te blijven werken, ook al zijn er mogelijkheden om zijn inkomen te verbeteren door langer te gaan werken.